

Forfatter?
Dato?

Kjære krigskammerater

Det er for annen gang jeg sender mitt innlegg til Folk og Land i håp om at det også denne gang vil gi plass for et ord fra meg, i vår egen spalte.

I mitt første innlegg gav jeg det jeg hadde å gi av forslag for at vi frantkemper skal få vårt eget forbund, og det har gledet meg å se at der har vært andre som har lignende meninger, men det ser ut til å være vanskelig å oppdrive et forslag som kan bli et endelig sammingspunkt.

Nå har vi et ~~for~~ eksemplarsam gjør det klart at der virkelig er noen blant oss som avfeier enhver tanke på et forbund, med en flom av argumenter som frister til å tro at det er "syke" en har med å gjøre og ikke våre stridsmenn fra Østfronten.

Av de som har gitt til kjenne at de ønsker et forbund gjør det klart frem at vi kan deles opp i to grupper slik:

1. De som velger å gå varsamt frem ved å tilkjenne at de ønsker en upolitisk sammting som kan gi plass for all meninger.
2. De mere aggressive som velger å betegne all form for varsamhet som "nest-demokrati" "Järsingkrav" og "Heimefront"

Jeg vil si som P. grenader Pedersen i sin tid sa "Jeg synes det lukter Vodka av selskapet" hans ord kan da de siste samflasker gjør ut av bankersdåra for å ta igjen det siste frugg av fornøft som hadde krøpet ut samme veien.

Jeg er blant dem som for å nå frem til målets første etappe har valgt en linje som gått kan betegnes som "spak", men behøver dette nødvendigvis å være faradri mot vår ~~and~~ døde ~~for~~ eller en form for feighet?

Her er et uttrykk som "Jæringkram" bli
 fremme, nei her kan jeg ikke være enig, det
 har jeg opplevd for meg i mitt unge men tid
 det begynner her
 jeg hadde engang den glede og så er
 en fantastisk part med baring, men ikke en
 eneste gang under vår samfide hadde baring
 og den som i dag velter ut med uttrykk som
 "Jæringkram" går en after mitt mot vår Jæring
 mine. Her som går ut for å ha utført
 sine fienders angrep på.
 At det er som det må i krølle
 ar som alle fjender, nei må ikke agnes for meg
 agnes på vår side, dersom det er slik at vi
 ønsket å skal være med våre fanger, så kan
 vi gjøre det på vår arbeidsplan, der har de fleste
 ar som uttrykk er det som vi mistet bli
 uttrykk som "Jæringkram" om de ønsker å
 bli begynne med agnes eller fangeruten det
 er det samme.
 Her fremmer det går ikke, på den
 måten bli det angrep mot mellom oss i et øyeblikk
 forklart, da fra jeg anser i måten i en
 sammenheng som konferansen i salg av skolen.
 2: Første engang i felles skole at det
 var nødvendig å fange frem til målet. Det er
 ikke fin om at det hadde fått meg plottet ut
 å gå opprett, men vi valgte en formidlet å fange
 det er på som annen å ulike skole
 hender, det er ikke meningen heller, men vi må
 framme berøre de hender for at vi skal framme
 på den og det mener utfall jeg for være og
 bare vi kommer opp og ned.
 Så jeg vil jeg ha mine utgangsmått

gode stridskamerater om å slutte opp om en egen organisasjon for oss, vi har så mange felles interesser å ivareta.

Det hele sam skal til for at et forbund skal bli et faktum er, at hver enkelt av oss går inn for å skape en forening som kan arbeide i ro og fred.

For at vi sam er interessert i å ta fatt på oppgaven skal kunne få istand den første kontakt blir vi vel nødt til å be vårt blad Folk og Land om en hjelpende hånd.

Jeg tar derfor foreslå at det i bladet bli opprettet f.eks. en egen "Postkasse" med det formål å samle inn de innmeldelser som måtte komme inn.

Det er trøstlig at dette vil medføre en del ekstraarbeide og at det vil medføre en del utgifter, det tror jeg skulle la seg ordne med at vår innmeldelse betales med noen kroner til "Postkassa" f.eks. kr. 5-

For å holde oss underrettet om interessen var det fint om det i spalten kom inn en talltabell som var ikke kunne vise hvor mange innmeldelser som kom inn fra vårt fylke eller By, og når et tilstrekkelig antall har meldt seg må kontakten ordnes, med at en i vårt distrikt får i oppdrag å ordne første møte.

Til slutt må jeg be leserne av mitt innlegg om å oppfatte dette som det er ment. nemlig å få kjeppen ut av hjulet, resten skal vi alle være med å bygge som vi vill.

Med hilsen fra
Hans Christian.
(44 Postf.)